

Adrenalin pod střechou

NA LEZECKÉ STĚNĚ SE DÁ ZAČÍT, POTRÉNOVAT I NAJÍT ŽIVOTNÍHO PARTNERA

Slovo horolezectví navozuje pocity vzrušení na himálajských osmitisícovkách a představu obětavého přátelství na laně nad skalními propastmi, kde šílenec s naběhlými šlachami visí za levý malíček bez jištění v převisu. Tyto dobrodružné asociace jistě spoustu lidí přitahují, ale řadu těch, kteří by rádi k horolezectví zatím jenom přičichli, můžou záběry z outdoorových časopisů děsit. Přitom se dá začít pomalu a bezpečně pod střechou haly.

Po celé České republice jsou dnes už po desítkách rozesety umělé lezecké stěny. Těžko najít jiný technický outdoorový sport, který by byl finančně nenáročný, mohl ho provozovat kdokoli od dvou tří let a dokázal by poskytnout pocit vítězství každému.

Lezení na umělých stěnách, které je vítanou zimní „náhradou“ i pro ortodoxní skalní lezce, se stalo během uplynulých patnácti let dostupnou zábavou v každém větším městě. Už dávno nenabízejí lezecká centra

jen kolmou překližku s pár desítkami umělých hrbolů. Dnes je moderní stěna podobná skutečné skále a nabízí převisy, spáry a chyty a stupy všech podob a obtížností.

Zatímco začátečník bude mít radost, když vystoupá pod střechu po stupech velikosti střední cihly, šlachovitý lezecký mator dosáhne stejného bodu po extrémním vypětí na chytchách o velikosti nabobtnaného hrachu.

S lezením na umělé stěně je možné začít s kamarády i sám. Kurzy slouží nejen ke

zvládnutí správné techniky lezení včetně práce s těžištěm vlastního těla, ale také se na nich nováčky dozví zásady bezpečného jištění. Kdo se jednou nechá pro vertikální pohyb vlastní silou získat, bude se na umělé stěny vracet znovu a znovu. A nejspíš ho osloví i další způsoby pohybu v horském terénu, ze stěny v bývalé tovární hale nebo školní tělocvičně jednou možná „doleze“ až na onu himálajskou osmitisícovku či až na „plakátový“ převis s chytchou tak sotva na levý malíček, který kdysi tolik obdivoval. ➔